

behandling af oplysninger, f.eks. fordi den registrerede ikke kan findes, eller fordi det ikke har været muligt at rette henvendelse til den pågældende som følge af fængsling eller lignende.

I det omfang, der i lovgivningen er fastsat særlige regler, hvorefter behandling af oplysninger kan ske af hensyn til nærmere angivne vigtige samfundsmæssige interesser, vil vedkommende tilsynsmyndigheds tilladelse til behandlingen ikke skulle indhentes. Derimod vil Europa-Kommissionen skulle underrettes om eksistensen af sådanne lovregler, jf. artikel 8, stk. 6. Underretning gives af vedkommende minister. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 240.

Til § 8

I bestemmelsen reguleres, i hvilket omfang dataansvarlige kan foretage behandling af oplysninger om strafbare forhold. Bestemmelsen er udtryk for en ændring af de nuværende regler herom. Det forudsættes, at der efter bestemmelserne i stk. 1 og 2, ikke vil kunne ske behandling af oplysninger om strafbare forhold i videre udstrækning end i dag. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.4.2. (pkt. B) og *betænkningen*, side 240-246.

Til stk. 1

Af bestemmelsen følger, at offentlige myndigheder må behandle oplysninger om strafbare forhold under de i § 6 angivne betingelser. Bestemmelsen giver mulighed for, at domstolene og forvaltningsmyndigheder (politi og anklagemyndighed og i et vist omfang særmyndigheder) kan foretage behandling af oplysninger om strafbare forhold, hvis de i § 6 angivne betingelser er opfyldt. Der henvises nærmere til bemærkningerne til denne bestemmelse. Udtrykket »strafbare forhold« skal forstås i overensstemmelse med sædvanlig terminologi og dækker således over samme forhold som det tilsvarende udtryk i lov om offentlige myndigheders registre § 9, stk. 2.

Til stk. 2

I bestemmelsen fastsættes, at private må behandle oplysninger om strafbare forhold, hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse, og denne interesse klart overstiger hensynet til den registrerede. Udtrykket »strafbare forhold« skal forstås på samme måde som i bestemmelsen i stk. 1. Kravet om, at de berettigede interesser, som ønskes forfulgt, klart skal overstige hensynet til den registrerede, betyder, at der er strengere betingelser for behandling af oplysninger

om strafbare forhold hos private end hos offentlige myndigheder efter stk. 1.

Efter bestemmelsen kan behandling ske, hvis den er nødvendig til varetagelse af en berettiget interesse. I det omfang, der er tale om en berettiget interesse, vil den nødvendige behandling til varetagelse heraf kunne ske, såfremt den interesse, som ønskes forfulgt, klart overstiger hensynet til den registrerede. Om dette er tilfældet, må afgøres ud fra, hvilken form for behandling der er tale om. Der vil være større hensyn at tage til den registrerede i tilfælde af videregivelse end indsamling og registrering. Det forudsættes, at bestemmelsen vil give private adgang til at behandle oplysninger om strafbare forhold i samme udstrækning som efter lov om private registre. Det vil således bl.a. være berettiget, at en virksomhed m.v. noterer oplysninger om strafbare forhold med henblik på at foretage politianmeldelse og eventuel senere at afgive vidneforklaring i retten. Oplysningerne skal dog destrueres snarest muligt, jf. § 5, stk. 5. Bestemmelsen muliggør endvidere, at humanitære organisationer m.v., såsom Amnesty International, uden den pågældendes samtykke kan behandle oplysninger om strafbare forhold, f.eks. fordi den registrerede ikke kan findes, eller fordi det ikke har været muligt at rette henvendelse til den pågældende som følge af fængsling eller lignende.

Til stk. 3

Af bestemmelsen følger, at et fuldstændigt register over straffedomme kun må føres for en offentlig myndighed. Bestemmelsen, der har sin baggrund i direktivets artikel 8, stk. 5, indebærer, at private ikke må opbygge et fuldstændigt register over straffedomme. Dette gælder både for så vidt angår manuelle og elektroniske registre. De eksisterende private retsinformationssystemer er ikke fuldstændige i den forstand, at de indeholder oplysninger om samtlige afsagte straffedomme. Sådanne retsinformationssystemer vil derfor, såfremt de indeholder oplysninger om strafbare forhold, som er personhenførbare, jf. § 3, nr. 1, ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Et fuldstændigt register i bestemmelsens forstand vil derimod være Det Centrale Kriminalregister. Der er ikke efter bestemmelsen noget til hinder for, at dette register føres ved en privat databehandler, jf. § 3, nr. 5.

Til § 9

I bestemmelsen fastsættes særlige regler for behandling af oplysninger med henblik på at føre et retsinformationssystem. Bestemmelsen har sin baggrund